

Nr 80.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 5, med förslag till förordning om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete.

I proposition nr 5 förelägges riksdagen förslag till förordning om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående skada till följd av olycksfall i arbete.

Av den redogörelse som lämnats i propositionen framgår, att denna fråga tidigare vid olika tillfällen varit föremål för riksdagens behandling. Med anledning av väckt motion underströk 1937 års riksdag »önskvärheten av att förslag i ämnet om möjligt framläggas för nästkommande års riksdag». I nämnda motion, liksom även i tidigare väckta motioner, har yrkats att livräntetillägget borde fastställas till 150 procent av den utgående livräntan och utgå till alla livräntetagare vilka genom olycksfallsskada fått sin arbetsförmåga nedsatt med 15 procent eller mera. I den framlagda propositionen föreslås ett livräntetillägg av 125 procent, att utgå till livräntetagare som fått arbetsförmågan nedsatt med 30 procent och däröver.

På grund av rådande arbetsförhållanden, rationalisering av arbetsprocessen o. s. v., föreligger numera i allmänhet stora svårigheter för äldre arbetare att erhålla arbete. Är arbetarens arbetsförmåga därtill nedsatt genom invaliditet, så försvårar detta givetvis ytterligare hans utkomstmöjligheter. Även i de fall då arbetsförmågan är nedsatt med ex. 15 à 25 procent medför detta under nuvarande förhållanden ökade svårigheter att erhålla arbete. I många fall uppstå också svårigheter för en sådan arbetare att kunna behålla sin anställning i påfrestande arbete.

Med hänsyn till detta, samt även med hänsyn till storleken av de ersättningar som enligt nu gällande lag utgå till olycksfallsskadade, borde livräntetillägget fastställas att utgå med ett belopp av *minst* 150 procent å här ifrågavarande livräntor då dessa uppgå till 45 kronor årligen. Alltså till de livräntetagare vilkas arbetsförmåga är nedsatt med 15 procent eller mera.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av det i Kungl. Maj:ts proposition framlagda förslaget till förordning om livräntetillägg, att paragraf 1 erhåller följande lydelse:

1 §.

Den som äger rätt till livränta enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete äger erhålla årligt livräntetillägg, motsvarande 150 procent av livräntan; dock att, i fråga om livränta till skadad arbetare, tillägg ej utgår för livränta, som understiger 45 kronor, samt att tillägg ej heller utgår för livränta, som grundas på försäkring enligt 24 § i lagen.

Livräntetilläggen bestridas
utgivas av riksförsäkringsanstalten.

Stockholm den 19 januari 1938.

Verner Karlsson.
